

Gustav Strniša:

Mamica.

Mamica je dobra bila;
tó so ji oči sijale,
milo nas blagoslavljalje;
mamica nas je ljubila!

In umrla nam je mama,
pet otrok nas je pustila,
pa odšla od nas je sama; —
kam greš draga mati mila?

Mamica nam je zbolela,
dolgo, dolgo je ležala,
tudi očasi je jokala,
nič več ni nam psemic pela.

V črno krsto so jo dali,
krsto v objem črne jame,
pa zagrebli niso same,
z njo so pet src pokopali.

Danilo Gorinšek:

Koder zre ...

Koder zre, ljubezen nosi,
milost trosi, zate prosi
zdravja, zlate sreče ...

Koder zre, ljubo pozdravlja,
dobre, slabe blagoslavlja,
srečne in trpeče ...

Koder zre, ljubezen nosi,
zase le nikdar ne prosi
milosti in sreče.

J. Jalen:

Tri mamice.

Prizor.

OSEBE: Dragica, Francka, Minka, Marjanca, šolarice.

Pozorišče: Soba ali vrt. Če pa ni odra, zadostuje tudi samo miza s klopmi, ali vsaj s štirimi stoli.

Dragica, Francka, Minka, Marjanca (stoje v krogu. V rokah drže šolske torbice).

Dragica: Dajmo, kaj se igravimo!

Francka: Dajmo, dajmo se.

Minka: Kaj naj bi se igrale?

Dragica: Igrajmo se mamico.

Marjanca (se začudi): Mamico?

Francka in Minka (se tudi začudita): Mamico?

Marjanca: Mamico? Kako pa gre to?

Dragica: To gre tako, da bom jaz vaša mamica, ve tri pa boste moji otroci.

Marjanca: Kako boš ti mamica, ko še nisi velika?

Dragica: Saj se bomo samo igrale.

Marjanca: A ja —. Samo igrale.

Francka: Pa misliš, da se boš ti znala iti mamico?

Dragica: O, pa še kako se bom znala. Taka mamica bom, kakor bi bila prav zaresna mamica.

Minka: Bomo videle.